

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine: Italijanska kraljevina: Celo leto Lir 10.—
Pol leta Lir 5.— Tri mesece Lir 2.50 En mesec Lir 1.—

Oglaš: Oglaš na drugi strani Lir 1.— za vrsto. — Mali oglaš Lir 0.05 za besedo. — Znižane cene za letne naročnike.

IZHAJA VSAKO SOBOTO.

Uredništvo in Upravništvo: Via Carducci št. 10, II. nad.

„Enostavno vprašanje“

Med najzanimivejše dogodke poslednjega časa spada brezdvomno vest o «mirovnih pogajanjih» med Irci in angleško vlado, pri nas pa med fašisti in socijalisti.

Te vesti nas navdajajo res z veliko nado, da se hoče povrniti mir med človeštvom, da se čuti to potrebo in da se podreja življenje tej potrebi.

Kar se je slišalo in čitalo o irsko-angleški meščanski vojni, nas je navdajalo z grozoto, kar se je dan za dnem vršilo v Italiji, kjer je vidno vspevala meščanska vojna tako da samega Giolittija ni bilo sram povedati zbornici, da smatra vlada za zakonito postopanje to, da se ne vmešuje v spopade med socijalisti in fašisti, ampak da prepušča stranke svoji sodbi, ker se gre za «politično svobodo».

Po drugi strani se je fašizem v zadnjem času po celi Italiji jako dobro organiziral. Dokaz temu so grozodejstva v Grossetu, ki so vznemirila tudi trezne fašiste.

Nikakega dvoma ni, da so se vrinili v fašistične vrste zločinci, ki zlorabljajo politično stranko, da zadoščajo svojim nizkotnim čutom na nekazniv način.

Sam Mussolini je rekel v italijanski zbornici, da je fašizem dovršil svojo glavno vlogo in da ga je treba sedaj reformirati.

Že prej pa je vodil Bombacci nekake dogovore s fašisti in preprečil na ta način marsikako nepotrebno pobuno po rimskih ulicah in morda tudi v zbornici sami.

Nasprotnika, ki sta med seboj opazovala vsako kretnjo, sta se pričela bližati in kakor sta bila včeraj edina, da se ima vreči tršlo Giolittijevo vlado, tako se danes bliža trenutek, ko se podpis med obema najmočnejšima nasprotnika premirje in morda tudi trajen mir. Pri obeh je postalo živo pričanje, da se politična stranka ne more in ne sme omakeževati z zločini vsake vrste, ki jih zakrivljajo pri tepenci v stranke.

Ne vemo še, je-li bode ta «mirovna pogodba» držala, a upajmo, da se splošno tak rešitvi sploh obe politični stranki ne morete ogniti.

Ako se jim posreči razorožiti svoje napadalne skupine, je mir popolnoma enostavno vprašanje.

Ako hoče Italija kot taka še nadalje vegetirati in obstojati kot država, je sporazum med fašisti in socijalisti pač enostavno vprašanje, preko katerega ne morejo iti, četudi ne pride do pisanega sporazuma.

Italija docet! Tudi Slovenci in Italijani, ki se še danes

kaj rado pisano gledajo in se brezdvomno dogajajo krivice temu in onemu, ker prevladuje sovražno čustvanje, bi lahko, ako bi hoteli, ta zgled posnemali.

Ali ne bi bilo to res enostavno vprašanje, kako priti do sporazuma med slovenski in italijanskimi nacionalisti? Kajti med nami drugimi, ki ne pripadamo nacionalističnim skupinam sploh ni nobenega sovraštva in nasprotovanja.

Ako bi jim javno dobro res bilo pri srcu, bi slovenski nacionalisti res ne čakali, da bi ozlovoljeni fašisti pohajali slovenske vasi. Jasno pa je vsakemu, ki pozna naše razmere, da je nekaterim slovenskim prenapetjem pritiskanje na naše ljudstvo popolnoma po volji, ker tako lahko opravičijo obstoj hujskaških listov à la «Goriška Straža» in «Edinosti», ki zbirajo tako material za protinapade.

Toda rekli smo, kako se rešujejo v Italiji taka vprašanja in rekli smo tudi kaj naj Slovenci posnemajo.

Wilfanov govor v republikanski luči

Zadnja številka goriškega republikanskega glasila «La Libertà» prinaša sledečo oceno Wilfanovega govora:

«Nismo hoteli niti omeniti Wilfanovega govora v zbornici, kajti način, s katerim je bil izusten, je bil res bedast. V Montecitorio se je pokazal Wilfan takega kakor je bil v tržaškem starešinstvu: dolgočasen mož kratkega vida, nekaj kmetavzar, ki je postal profesor in pita svoje pastirje s slovničnimi pravili; advokat, ki trdi da ne more biti Italijan, kdor nosi slovansko ime.

Mi dosedaj nismo hoteli omeniti ničesar o tem govoru iz tega glavnega vzroka: V celi zbornici se ni našla ni jedna oseba od pet sto štiri-desetih, ki bi bila kos položaju in ki bi dala primeren in za Italijane dostojen odgovor zastopniku slovenskega nacionalizma. Nič. Ropotanje ali cirkusovi argumenti, to so skrajnosti, ki se dogajajo v poslanski zbornici.

In kako malo je bilo treba! Zadostoval bi na pr. odkritosrčen odgovor:

«Potrebno je bilo vključiti pol milijona Slovanov v naše meje, da se iste zavarujejo, kakor so morali vaši sonarodnjaki vključiti v svoje meje 1½ milijona tujcev; kakor so morali Čehoslovaki sprejeti v obroč svoje republike tri milijone Nemcev».

Pri nas boste imeli iste pravice in dolžnosti kakor mi».

Tako «Libertà». Mi seveda umejemo te besede in radi tega nas te besede ne žalijo.

Pač pa bode naše prizadevanje stremilo vedno za tem, da se spravijo interesi našega ljudstva v sklad z dejanskim položajem.

Kdor pa odvaja ljudstvo od njegovih življenjskih interesov, ki po besedah istega Ščeka prednjačijo pred jezikovnimi, je njegov sovražnik. Wilfan mora po svojem historičnem govoru danes dobro vedeti, koliko je koristil svojim volilcem z govorom, ki ga obsoja ves italijanski narod, od prvega fašista do zadnjega komuniste.

Naloga novih poslancev

V članku pod zgornjim naslovom so bile na tem mestu na splošno obrazložene naloge slovenskih poslancev, ki jih imajo izvesti v rimskem parlamentu v prid našemu ljudstvu. Da bomo imeli mnogo in velikih potreb, se dosedaj niti ne zavedamo, kajti do zadnjega časa je bila marsikatera gospodarska «luknja zaflikana» s precejšnjim izkupičkom drago prodanega vina, sena, zelenjave, lesu, z izplačevanjem vojnih in begunskih podpor ter z razmeroma maštnimi vsestranskimi zaslužki; po vrhu tega se po nekaterih krajih še vedno ne plačujejo davki, tako da z mirno vestjo lahko trdimo: pri vsej navidezni «mizeriji» in pretirano razupitem pomanjkanju si je marsikdo mnogo več pomagal, negoli v prejšnjih dobah in marsikateri pa več zapil negoli v celem svojem življenju. Seveda za vse ne velja ta trditev, ker so tudi žalostne izjeme, osobito pa v krajih, ki so bili po vojni najbolj prizadeti. Vendar pa si je marsikdo, ki je imel glavo «na ramenih» in količkaj danih pogojev za to tudi v teh krajih spravil kupček onih zamazanih in tedaj ničvrednih lir na stran, kateri mu bo jako dobro prišel v «sedmih suhih letih», ko si bodo one «ničvredne» lire zadržile zopet prejšnjo valuto.

Lahkomiselni ljudje so hiteli, kakor za stavico, zapravljati lahko prislužene in pridobljene lirice, češ ko pridemo pod Jugoslavijo ta denar ne bo itak imel nobene veljave. To mnenje so razširjali in krepko podpirali tudi slovenski «inteligenti» med ljudstvom, radi česar se je to krčevito tiščalo «blažene kronce» v nogavicah in v skrinjah ob času njih menjave v lire. Spričo tega dejstva leži mnogo neizmenjanih kron po skrinjah ter po raznih bankah v Jugoslaviji v trepetajočim strahu, kedaj jih bodo rešili slov. poslanci iz njih «nizkega» in negotovega položaja. Ali je bilo treba tega? Ne! Ako bi tedaj slov. politiki le mignili z mezinem in dali med ljudstvo odkrito «parolo»: izmenjajte, bi bil zdaj slov. narod v Julijski Benečiji bogatejši za več milijonov; tako pa ubogi kmetič gleda

lepo «pomalane» «kronce», jih obrača na obe strani, proseč vse svetnike in svetnice, naj bi mu priskočili na pomoč za srečno izmenjavo, obenem pa s stisnjenimi pestmi preklinja vse tiste, ki so ga v tako nesrečo spravili. Gospod-nunc ga tolaži in pomirja, češ da saj tudi njemu se ista godi: «to je božja previdnost in proti njej ne moremo».

Torej dolžnost poslancev je, da popravijo zdaj, kar so takrat zagrešili napram našemu nesrečnemu prebivalstvu, s tem da izposlujejo 60% izmenjavo po njih in po krivdi njih sodelovalcev zarjavelih kronic, da se tudi s tem poozdigne naše narodno gospodarstvo. In če se jim to posreči, ne bo nikakoli njih zasluga, marveč le njih obvezna dolžnost! Sicer pa k temu predmetu se bomo ob najugodnejši priliki še povrnili.

Nadalje je njih naloga, da tem krajem predvsem iz poslujejo takojšnje izplačevanje vojne odškodnine za premičnine in nepremičnine, da si bodo zamogli prizadeti vspostaviti svoje domove in jih dostojno tudi opremiti, kakor so bili pred vojno.

Zavzeti se imajo s krepkim nastopom na podlagi načrta v prilog našim vinogradnikom, dokler je še časa preprečiti njih gospodarsko katastrofo, in sicer s takim načrtom, ki se bo dal izvršiti.

Mnogo se piše in dosti se v raznih in tudi dvoumnih oblikah govori, da je treba naše ljudstvo rešiti preteče krize, katera mu z neizprosljivimi grožnjami preti, a nihče se ne zgane, da bi se upogloobil v zadevo, na kakšen način jo najprimernejšim potom tudi razrešiti. Zanašajo se, da bo idealna trgovinska pogodba med Jugoslavijo in Italijo povsem odpomogla. Dvomimo, da bi zamogla taka pogodba povsem rešiti naše trtorejce iz pretečega gospodarskega poloma; kajti pomisliti je, da po eni strani obilna vinska produkcija v Italiji bi prišla pri sklepu omenjene pogodbe ravno tako v vpoštev kot ona iz Julijske Benečije, na drugi strani pa tudi v Jugoslaviji sami imajo skoro dovoljno produkcijo vina za lastno rabo. Zraven tega pride še v vpoštev obilno izdelovanje in konsumiranje piva v Jugoslaviji.

Da je ta naloga, zraven avtonomije naše pokrajine, najnujnejša, o tem se bodo v doglednem času posestniki vinorejci sami na svojem žepu prepričali. Boli izvedljiva? Da! Izvedljiva bi bila, ako bi imeli prave in zrele politike. Bodočnost naj dokaže, koliko imamo prav.

Vladna kriza rešena

Že v zadnji številki smo omenili v kako krizo je zašla vlada vsled ofenzive sprožene proti Sforzi.

Očividno se ni mislilo na to, da bi se izpodrinilo Giolittija,

ampak splošno so novi došli poslanci želeli nekaterih sprememb v ministerstvu v smislu, da bi se spravilo na površje nekaj novih oseb.

Toda igra se je zasukala tako, da je padlo celo ministerstvo h kratu in prišlo na površje popolnoma novo — «levičarsko», kakor pravijo italijanski časopisi.

Ne vemo pa je-li to novo ministersko res tako levičarsko, kajti gotovi znaki kažejo, da se je pomaknila leвица nekoliko bolj k desnici.

Novi mož, ministerski predsednik Bonomi, je bil sicer nekdanj socijalist, a polagoma se je tako temeljito «reformiral», da je sedel lahko poleg Orlanda in Nitti-ja in da se njegov politični program skoro v ničemer ni razlikoval od navadnih buržoaznih in nacionalističnih.

Zadosten dokaz zmernosti novega ministerstva, so možje, ki ga obdajajo. Tu vidimo stare znance kakor Girardinija za kolonije, Rodinò za pravosodje, Šolerija v finančnem ministerstvu, De Nava v zakladnem ministerstvu, Gasparotta v vojnem ministerstvu, Bergamasca v mornariškem ministerstvu, Corbina v naučnem ministerstvu, Micheli-ja v ministerstvu za javna dela, Maurija v poljedelskem ministerstvu, Bellottija v trgovinskem ministerstvu, Beneducija v ministerstvu za socialno preskrbno, Giuffrida v poštnem ministerstvu, Rajnerija v ministerstvu za vpostavo osvobojenih dežel.

V obče predstavljajo ti možje nekako moderno orientacijo proti levici v smislu nemških večinskih socijalistov à la Scheidemann, ki stopa v kompromise za vsako stranko, zastopa pa res bolj splošne interese naroda, kakor pa visokostojedih izoliranih skupin, ki so dosedaj igrale jako važno vlogo v italijanski diplomaciji.

Mi moramo odkriti priznati, da je novo ministerstvo večjega zaupanja vredno kakor pa ravno zatóneli giolittizem.

Saj smo že ob otvoritvi zbornice prorokovali, da se pokaže v kratkem tendenca zbornice. Očividno je zbornica naklonjena misli, da je treba spraviti Italijo na vsak način iz sedanjih zagat na pravo pot.

Pri tem so bili na potu vladni možje. Zbornica je želela čiščenja in je to tudi dosegla, čeravno niso vstopili v vlado protagonisti vladne krize, fašisti in socijalisti.

S tem pa nikakor ni rečeno, da te nove vlade ne bodo podpirali. Sij jo morajo, ako se hočejo uveljaviti oziroma zastopati koristi onih, ki so jih poslali v zbornico.

Menda bi se tudi italijansko ljudstvo lepo zahvalilo poslancem, ki bi v zbornici le piskali in ropotali ali pa držali brezplodne govore, s katerim ne bi koristili domovini.

Le jedno vprašanje je pa ostalo še do danes odprto: namreč vnanja politika. Bono-

mi hoče poveriti vodstvo vna- njih zavedo italijanskemu diplo- matu Marchese Della Torretta, ki je slučajno zadržan v diplo- matičnih zadevah v Parizu.

Da bi se italijanska politika napram zunanosti mogla spre- meniti je skoro izključeno, kajti isti Bonomi je podpisal rapallski dogovor in tudi v re- škem vprašanju ne more ubrati novih poti, ako se pomisli, da ga vože preteklost na Sforzovo politiko.

Sicer pa ostane jadransko vprašanje najvažnejši del pro- grama novega ministerstva, ki ima pred seboj še vedno reški voz in konferenco v Portoro- se, ki kakor čujemo zadnji hip ne bode le gospedarskega, ampak tudi velikega političnega pomena za bodoče odnose med novimi iz Avstrije nastali- mi državami in Italijo.

Italijansko-jugoslovenski dogovor proti povrniti Habsburgovcev

V Rapallu je bil med Italijo in Jugoslavijo sklenjen med drugim tudi dogovor o skupni akciji proti povrnitvi Habs- burgovcev. Doslej je bila znana samo glavna misel tega dogovora, «Riječ» pa pri- naša njegovo popolno besedilo, ki se glasi: «Da bi se zagoto- vile blagodati miru, dosežene z velikimi žrtvami v vojni proti avstro-ogrski monarhiji, sta se vlada Njegovega Veličanstva kralja Srbov, Hrvatov in Slo- vencev in vlada Njegova Veli- čanstva kralja Italije sporazu- meli, da sklenejo ta dogovor in je v tem namenu imenovala kot delegate vlada Srbov, Hrvatov in Slovencev g. Milen- ka Verniča, ministrskega pred- sednika, g. dr. Trumbiča, mi- nistra vnanjih stvari in g. Ko- sto Stojanoviča, ministra za finance, a vlada Italije g. Gio- littija, ministrskega predsedni- ka, grofa Sforzo, ministra vna- njih stvari in g. Bonomija, ministra za vojno, ki so skle- nili to le:

Čl. 1. Obe vladi se vzajem- no obvezujeta, da bosta skrbeli za točno izvršitev mirovne po- godbe, sklenjene v Saint-Ger- mainu in Trianonu. V tem na- menu bosta ukrenili sporazum- no vse potrebne politične mere, da se prepreči povrnitev Hab- sburške dinastije na prestol Avstrije in Madžarske. Čl. 2. Obe pogodbeni vladi se obve- zujeta, da si bosta vzajemno dali diplomatsko pomoč, ki jo bosta v tej stvari smatrali za najbolj primerno. Čl. 3. V duhu tega sporazuma se obe pogod- beni vladi obvezujeta, da bosta pazili na dejanja, ki so nape- rjena proti njuni skupni varno- sti bodi z avstrijskega ali mad- žarskega ozemlja in da se bosta o tem obveščali. Čl. 4. Italijanska vlada je z veseljem doznala za sporazum, ki obsto- ja izključno v mejah teh na- menov med vlado kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in vlado Čehoslovaške. Vlada kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, bo priobčila ta do- govor čehoslovaški vladi. V slučaju, da se sklenejo novi sporazumi te vrste, se bosta obe vladi sporazumeli, preden jih udeleži. Čl. 5. Ta dogo- vor ostane v veljavi dve leti po izmenjavi ratifikacij. Lahko se bo obnovil za isti rok, če

se šest tednov prej ne odpove. Čl. 6. Ta dogovor se bo rati- ficiral v najkrajšem roku in ritifikaciji se bosta menjali v Belgradu in Rimu. Sklenjeno v Rapallu, dne 12. novembra 1. 1920. — M. Vesnič, dr. A. Trumbič, K. Stojanovič, Gio- litti, Sforza, Bonomi».

Domače vesti

Zvižča ali odkritosrčnost? — Od prošle nedelje sem se polne kolone italijanskih časo- pisov o postojnskih anekdotič- nih slovesnostih, katerih se je de- ležilo obilo italijanskih dosto- janstvenikov in slovenskih žu- panov iz nekdanjega dela Kranjske.

Višek slavnosti je tvoril go- vor postojnskega občinskega komisarja Dovgana, kojega go- vora ne bomo več ponavljali, ker je bil že dovolj ponatisnjen v slovenskih in italijanskih časopisih.

Jedro vsega so bile izjave komisarja Dovgana, s katerimi se je isti poklonil italijanskemu narodu v nadi, da bode isti pravičen slovenskemu narodu, ki mu obljublja v zameno svo- jo državljansko zvestobo.

Odgovor je dobil iz ust sa- mega Mosconija, ki mu je za- gotovil vse, kar rabi slovenski narod v Julijski Benečiji.

Značilno je, da je bil to prvi protirenditsnični govor Slo- venca in nekaj podobno k Wilfanovemu iredentnemu govoru. Kot tak se je Dovgan in njegovi somišljeniki postavili popolnoma na našo stran in bi potemtakem morali izvajati v tem smislu tudi konsekvence, na katere čakamo.

Sedaj pa se ozrimo nekoliko nazaj. Edini «Goriški Slovenec» je s prvega začetka sem pov- darjal potrebo sporazuma na gospodarskem, političnem in kulturnem polju med Slovenci Julijske Benečije in ostalim italijanskim narodom.

Z doslednostjo in nevstraše- nostjo smo opisovali in delovali za naš program, kljubovali vsem težkočam, ki so prihajale in še prihajajo s slovenske in italijanske strani, vzdrževali časopis, čeravno so nam ko- maj zadostovala sredstva in se trudili, da bi razširili naše se- me na rodovitna tla.

Dosegli smo pičel krog so- mišljenikov, ki pa boječe skriva- jo svoja imena, ker vedo, da jih je premalo.

In kakšni so ti somišljeniki? Pred vsem se spominjamo Re- sovega članka v «Edinosti», ki smo ga z veseljem pozdra- vili, a premoč «Edinčarjev», ki so v svoji perfidnosti čla- nek ponatisnili s frivolno opaz- ko, da se s člankarjem ne strinjajo, je potlačila vsako Resovo misel.

Na to je prišel po dolgem času Ferdo Kleinmayer, ki je držal znamenit govor v Trstu v mestnem šolskem svetu.

O zadnjem času so zadonele besede miru in sprave tudi iz Ščekovih ust v rimski zbornici in konečno slišimo Dovganov govor, ki je popolnoma prikro- jen našemu programu.

A vsi ti gospodje so govorili brez nas, vsi ti se na sredoto- čju tega delovanja, ki ga pred- stavlja naš boren časopis, niso ni kdar znašli.

In ako bi se vprašali zakaj,

bi dobili lahko odgovor. Za to, ker je govoril vsak le iz osebnih ozirrov, da bi koristil sebi, ne pa ljudstvu v katerem misli, da tak njegov govor ne najde odmeva.

Za to se pojavljajo ti govori in se zgublajo zopet v tmni preteklosti, manjka jim namreč vere v moralnost te ideje in za to se nam ne približujejo, ampak kedar spregovorijo kaj naléhnega se še bolj potuhnejo, da bi nihče o njih ne govoril.

Ti ljudje se dvakrat motijo. Ako govori namreč iz njih odkritosrčnost, bi morali imeti vero v sporazum, vzdržema de- lovati nato in dajati hrane našemu časopisu, ki obstoja edino za to.

Druga napaka je, da mislijo da taka politika ne najde od- meva v masah. Ako ta ideja ne najde vodilnih mož, gotovo masa za njo ne more iti, ampak ji drugega ne preostaja kakor slediti onim, ki kriče, da so na krmilu vse slovenske mase. Kakor hitro pa bode masa videla, da je ideja rodo- vitna in jo zastopajo možje, ki mu z njo morajo koristiti, uč- nek ne izostane.

To smo rekli v pouk onim, ki vedoma ali nevedoma zastopajo našo strujo brez nikakega kontakta z nami in moramo še posebej poudarjati, da njihovi govori nimajo nikake vrednosti, ako svoje dobre volje tudi v dejanjih ne pokažejo.

Iz tega razloga so tudi vsi slavospevi italijanskega časo- pisa prezgodnji in neosnovani. Še le bodočnost bode pokazala, koliko resnice je na tem.

Tatinske družbe v Gorici. — Sproti se dogajajo v Gorici in tudi v okolici drzin hlomi.

Pred kratkim je tatinska družba obkolila Spaunovo vilo na korzu, da bi jo oplenila. Toda iz sosednjih hiš so opa- zili elegantne tatiče in vsled zagnalega hrupa, so jo morali roparji naglo ubrisati. Prejet pa ni bil nobenen.

Aretirana je bila pozneje tatinska družba štirih uzmovi- čev, ki so tudi na sumu, da so odnesli precejšnje blaga iz neke goriške trgovine.

Vendar morajo biti goriški tatovi brez vsakega respekta, kajti v noči od sobote na ne- deljo, so udrli tudi v tukajšne prostore civilnega komisarjata in navrtali neko blagajno, iz katere so pobrali krog 2900 lir.

Zdi se, da so bili moteni v svojem delu, ker bi lahko od- nesli še več denarja, ako bi mogli priti še do nadaljnih predalov.

Reorganizacija fašistov. — Kakor čujemo je fašistična zve- za v Gorici zopet oživela. Dne 5 t. m. so imeli fašisti občni zbor.

Za nas prihaja seveda le v vpoštev vprašanje, s kakim programom se je goriška faši- stovska zveza obnovila, potem ko se je namreč toliko govorilo o reorganizaciji teh zvez.

Na vsak način ne smemo pozabiti, da tvori del fašistič- nega vprašanja na Goriškem tudi zadržanje napram sloven- skemu prebivalstvu, ki prebiva v mejah Italije.

Kak program imajo v tem pogledu fašisti, govore dovolj jasno lepaki po goriških ulicah iz prošle nedelje.

Dayek na avtomobile. — Po- sesnikom takih avtomobilov

za privatno rabo (transport oseb), za katere se do 20. ju- nija ni še plačal davek za te- koče leto, in ki niso krožili v mesecih januarju, februarju, marcu, aprilu, maju in juniju (do 20. junija) ter so ves ta čas stali v remisah, se izjemo- ma, in sicer samo za tekoče solnčno leto, dovoli, da plačajo polovico normalne takse, toda le pod absolutnim pogojem, da plačajo takso najkasneje do 31. julija t. l.

Isto velja za motorne čolne, motocikle, motorne vozičke, ako so ta vozila namenjena privatni rabi (transportu oseb). Za avtomobile, motorne vozičke, motorne čolne pa, ki so name- njeni javni službi ali prevažanju na določenih črtah, kakor tudi za avtomobile in motorne vozičke na trgu ter tovarne avtomobile se mora plačati cela taksa. — Trst, 30. junija 1921. — Finančni ravnatelj Vidulich.

Upravitelj in urednik: Karol Jušič.
Tiskarna G. Juch v Gorici.

TISKARNA G. JUCH
Gorica, Via Morelli 14

SPREJEMA VSAKO

TISKARSKO DELO

Società Servizi Automobilistici
ING. RIBI & C. i

sprejema predznanbe za izleto

ob nedeljah in praznikah v

— Gradež. —

Za nedelje se bile stavljene

proge Kojasko-Dobra, Ajdov-

ščina-Vipava, Krmin-Čedad.

Zobozdravniški Atelje

Dr. STENER

in

V. C. HANSEN

GORICA

Corso Vitt. Em. III. št. 34, I. n.

ordinira 9—12 - 2—16

- ob praznikih 9—12. -

Agrarni zadružni Konsorcij v Gorici

Zadruga z omejeno zavezo

Tekališče „Giuseppe Verdi“ št. 29 (Mestni dvorec)

Pri tem konsorciju se razprodajajo:

- I. **KRMILA:** Oves, otrobi, moka za krmljenje, sezamove pogače, sol za živino.
- II. **SEMENA ZA PAŠNIKE:** Različne vrste detelj, rastlin za krmljenje in vrtnin.
- III. **GNOJILA:** napravljena umetno iz najboljših kemičnih snovi.
- IV. **VITRIJOL IN ŽVEPLO.**
- V. **PLUGI** znamke «Sack» in drugih ter razni poljedeljski stroji.

BANCA DELLA VENEZIA GIULIA - GORIZIA

Banka za Julijsko Benečijo v Gorici

Anonimna družba - Društvena glavnica L 1,000.000

Agencije:

Ajdovščina, Ajello, Gradišče, Gradež,

Červinjan, Kormin, Tržič.

Depoziti - posojila - odračuni

Brezplačna emisija bančnih nakazov,
ki so vporabljivi po celem kraljestvu